

Z żałobnej karty

<https://doi.org/10.19195/0137-1150.174.17>

Profesor Marian Ściepuro (1934–2021)

Odchodzi pokolenie uczonych, którzy kształtowali oblicze slawistyki nie tylko wrocławskiej, ale i ogólnopolskiej. W marcu 2021 roku pożegnaliśmy na zawsze Profesora Mariana Ściepurę — znakomitego historyka literatury rosyjskiej, dociekliwego jej interpretatora, zasłużonego nauczyciela akademickiego, świetnego organizatora życia uczelni.

Profesor Marian Ściepuro urodził się 5 kwietnia 1934 roku w Syczewie koło Nieświeża (dziś siejsza Białoruś). W 1955 roku na mocy ustawy o łączeniu rodzin uzyskał pozwolenie na przyjazd do Polski. Edukację podjął na Uniwersytecie Wrocławskim, gdzie w latach 1956–1961 był studentem Katedry Filologii Rosyjskiej (obecnie Instytut Filologii Słowiańskiej). Pracę magisterską *A. Fet jako pejzażysta* napisał pod kierunkiem prof. Zbigniewa Barańskiego. Od 1965 roku był zatrudniony w macierzystej Katedrze. Zainteresowania naukowe Profesora Ściepury skupiały się wokół współczesnej poezji rosyjskiej. Badania w tym zakresie zostały uwieńczone rozprawą doktorską *Poetyka Eugeniusza Jewtuszenki*, przygotowaną pod opieką tego samego promotora i obronioną w 1974 roku. Dziesięć lat później monografia *Włodzimierz Ługowski. Dzieje twórczości (1901–1957)* stała się podstawą habilitacji. Dalsze badania naukowe Profesora koncentrowały się na problematyce genologicznej, a ich pokłosiem była książka *Współczesny poemat rosyjski. Typologia gatunku* (1993). W 1995 roku Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej podpisał akt nadania Marianowi Ściepurze tytułu naukowego profesora. Zwieńczeniem Jego kariery akademickiej było uzyskanie w 2000 roku stanowiska profesora zwyczajnego. Na dorobek naukowy Profesora składa się ponad 90 publikacji, w tym trzy monografie.

Profesor Marian Ściepuro był też znakomitym dydaktykiem uniwersyteckim — wymagającym, sprawiedliwym i życzliwym, zawsze służącym pomocą młodym adeptom literaturoznawstwa. Pod Jego kierunkiem powstało ponad 200 prac magisterskich oraz cztery rozprawy doktorskie. Do uczniów Profesora zaliczają się również piszące te słowa.

Na uwagę zasługuje także działalność organizacyjna Profesora. Na Uniwersytecie Wrocławskim był kierownikiem Zakładu Literatur Słowiańskich, zastępcą dyrektora Instytutu Filologii Słowiańskiej, kierownikiem Studium Podyplomowego. W 1996 roku Marian Ściepuro przeniósł się do Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Zielonej Górze (obecnie Uniwersytet Zielonogórski), gdzie pełnił funkcję kierownika Zakładu Literatur Wschodniosłowiańskich. Po przejściu na emeryturę nie zrezygnował z aktywności naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej. W 2006 roku podjął pracę

w Wyższej Szkole Humanistyczno-Ekonomicznej w Brzegu, gdzie w latach 2009–2014 piastował stanowisko Rektora.

Za osiągnięcia naukowe Profesor był dwukrotnie wyróżniony Nagrodą Ministra (1978, 1985) oraz odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi i Medalem Edukacji Narodowej.

Wraz z odejściem Profesora Mariana Ściepury straciliśmy cenionego literaturoznawcę, nauczyciela, kolegę, przyjaciela i dobrego człowieka.

*Anna Paszkiewicz
Elżbieta Tyszkowska-Kasprzak*